

ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАЇЬ СТУДЕНТІВ З УРАХУВАННЯМ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІНИ «ЗЕМЕЛЬНЕ ТА АГРАРНЕ ПРАВО»

Одним з важливих завдань будь-якого викладача у ВНЗ чи вчителя у школі, є не просто навчання студента чи учня, але й адекватно оцінити здобуті знання. При оцінюванні викладач має застосувати однакові принципи. Водночас слід індивідуалізувати оцінку кожному студенту, враховуючи особисті якості студента, його здатність до навчання, вміння аналізувати матеріал і зрештою, робити певні висновки.

Дисципліна «Земельне та аграрне право» належить до нормативних, обов'язкових до вивчення дисциплін на юридичному факультеті. На інших факультетах цієї дисципліни не вивчають.

Як стає зрозуміло з назви, предмет складається з двох великих частин. Дві галузі права поєднані в одній дисципліні не випадково, а тому, що мають спільний однаковий предмет вивчення — інститут земель сільськогосподарського призначення. В процесі навчання студенти мають опрацювати не тільки матеріали загальнотеоретичного характеру, але й опанувати великий масив нормативно-правових актів. Також, увага приділяється науковій періодичній літературі юридичного спрямування (журнали «Право України», «Економіка АПК», «Підприємство, господарство і право»; газети «Юридична практика», «Юристконсульт» і ін.).

Дисципліна викладається протягом семестру і кінцевим етапом є складання іспиту. До об'єктів контролю, що оцінюються до 40 балів належать:

10 балів — перший модульний контроль після проходження матеріалу з «Земельного права»;

10 балів — другий модульний контроль після проходження матеріалу з «Аграрного права»;

10 балів — активність і систематичність на семінарських заняттях;

10 балів — виконання індивідуальних завдань.

Полегшує роботу студентам те, що до четвертого курсу вони вже вивчають багато нормативно-правових актів і є досить підготовленими, отже не потрібно витратити час на семінарах і вивчати все по-новому.

Також все більш важливого значення набувають лекції. На всіх лекціях лектор звертає увагу на проблемні питання (наприклад прогалини в законодавстві, або суперечність одного закону іншому). Ці питання включаються до білетів, і, якщо студент не відвідував лекції, він елементарно не зможе набрати максимальну кількість балів. Відповідаючи на такі питання, студент має обґрунтувати свою відповідь, крім того, він не знайде такої відповіді в шпаргалках чи підручниках.

*Н. В. Чубур, канд. пед. наук, старш. викл.,
кафедра політології та соціології*

РОЛЬ САМОСТІЙНО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІН СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО ЦИКЛУ

Найближчі організаційні напрями розвитку системи освіти України синхронізуються з положеннями так званого Болонського процесу, під знаком якого вже понад вісім років живе європейський освітній простір. Згідно з положеннями цього процесу студент переходить з об'єкта педагогічного процесу до його суб'єкта, що вимагає перегляду, обґрунтування і практичного впровадження нових принципів організації навчального процесу, зокрема розробки нових підходів у методиці планування самостійної роботи.

Самостійна робота, як відомо, є однією з організаційних форм навчання поряд з лекціями, практичними заняттями, науково-дослідною діяльністю. У традиційній системі навчання її обсяг становив не менше 1/3 і не більше 2/3 загального часу, що було відведено на вивчення певної навчальної дисципліни. З переходом до кредитно-модульної системи організації навчального процесу обсяг самостійної роботи становить 50—60 % навчального часу [1].

Самостійна робота студентів під час вивчення дисциплін суспільно-політичного циклу включає дослідницьку діяльність у структуру своїх організаційних форм. Такий рівень розгортання самостійної роботи дозволяє науковцям стверджувати про наявність «самостійної дослідницької роботи», «самостійної роботи пошукового характеру». Поряд з цим, самостійна робота не завжди є дослідницькою (наприклад, на рівні репродуктивних або